

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou ve věci

žalobce: V. P.
zastoupen Mgr. Dagmar Cenkenrovou, advokátkou
sídlem Svatopluka Čecha 1580/25, 741 01 Nový Jičín

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem 150 00 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 3. 2025, ve věci invalidního důchodu
takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 5. 3. 2025, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci k rukám jeho zástupkyně, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na nákladech řízení částku 19 193 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 12. 2024, č. j. X, kterým byl žalobci od 6. 2. 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

odňat invalidní důchod. Žalobce nesouhlasil s napadeným rozhodnutím, neboť dle posudků, jež byly ČSSZ k dispozici a zejména s ohledem na jeho skutečný zdravotní stav stále trvá pokles pracovní schopnosti o 35 % až 50 %. Jedná se u něj o závažný stav závratí z důvodu pracovního úrazu, k němuž došlo v rámci výkonu pracovních povinností. Trpí každodenně závratěmi, bolestmi hlavy a nevolnostmi a z tohoto důvodu se několikrát denně opakuje zdravotní problémy, které jej zcela paralyzují na určitou dobu a není schopen žádné činnosti. Má za to, že žalovaný nesprávně posoudil jeho zdravotní stav, když nevzal v úvahu všechny lékařské zprávy a posudky, které předložil a popisují jeho zdravotní stav. Závratě se u něj vyskytují denně, někdy slabší intenzity, někdy zcela paralyzující. Spouštěčem je únava, podněty zvenčí (např. pohybující se osoba), hlas, nebo pohyby těla nebo části jeho těla, pohyb prstů, očí atd. Jakmile se závrať projeví silněji, nelze ji řešit jinak než spánkem. Léčiva v tomto stavu nepomáhají. Žalobce má rovněž problémy při chůzi, kdy tyto se stupňují při únavě. Uvedené obtíže potvrzují dle žalobce i lékařské zprávy MUDr. E. M., Ph.D. ze dne 3. 12. 2024 a dne 15. 1. 2025. Žalobce dále uvedl, že ze zpráv ORL Audientes k 10. 9. 2024 se podává, že v rámci testových metod se nachází v hraničních hodnotách a z těchto důvodů mu bylo navrženo odebrání řidičského oprávnění, resp. omezení řidičského oprávnění. Na základě podnětu lékařů došlo ze strany Městského úřadu v Novém Jičíně dne 10. 4. 2025 k vydání rozhodnutí sp. zn. S-MUNJ-11385/2024/OD/0028-OŘO o podmínění jeho řidičského oprávnění tak, že mu byla omezena jízda v okruhu 50 km od místa bydliště a zakázána jízda na dálnici. Žalobce má dále zato, že žalovaná nesprávně zařadila jeho zdravotní poruchu pod písm. 8a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., neboť zcela ignorovala zprávy lékařů, kde je deklarován závěr, že se u jeho zdravotní poruchy jedná o závratě kolísavé celodenní, a to i při nízké zátěži nebo dokonce v klidu. Z tohoto důvodu zdravotní dokumentace žalobce deklaruje, že se u něj jedná o stav zdravotních obtíží definovaných pod písm. 8b) a 8c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy jsou splněny jak indispozice definované pod písm. 8b) a dokonce i pod písm. 8c) přílohy. Důkazem zdravotního stavu a jeho zhoršení při zátěži je i zdravotní úraz, který žalobce utrpěl dne 10. 3. 2023, kdy se pořezal, neboť došlo k ataku vertiga a jeho následné indispozici.

2. Žalovaná v písemném vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a závěry posudku vypracovaného lékařkou Institutu posuzování zdravotního stavu. Žalovaná navrhla provést důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR.
3. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 16. 12. 2024, č. j. X odňala žalobci invalidní důchod. Podkladem rozhodnutí žalované byl posudek Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 21. 11. 2024, dle jehož závěru žalobce již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 10 %. Posuzující lékařka uvedla, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je poúrazové multifaktoriální vertigo s cervik vestibulárním syndromem po plášťovém subdurálním hematomu frontálně při zlomenině týlní kosti a krvácení do sfenoidea 21. 11. 2013. Stav je stabilizovaný. Posuzující lékařka hodnotila v kapitole VIII, odd. A, položce 8a) přílohy

k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 10 %. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti již dále nezvyšovala.

5. Proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 5. 3. 2025, č. j. X tak, že námitky zamítla a napadené rozhodnutí ze dne 16. 12. 2024 potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku lékařky Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 20. 2. 2025. Podle posudkového závěru rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je multifaktoriální vertigo na podkladě komoce labyrintu s diskrétní percepční kochleární nedoslýchavostí oboustranně, vlevo s tinnitem, v terénu centrální vestibulární léze, stav dlouhodobě stacionární, kompenzovaný. Postižení hodnotila posuzující lékařka jako lehké funkční postižení (lehká nejistota, lehčí závratě při celodenním zatížení, silnější nejistota s projevy závratí při duševních a tělesných zatíženích, krátké trvání záchvatů). Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila dle kapitoly VIII, odd. A, pol. 8a) taxativně stanovenou hodnotou – 10 %, kterou navýšila pro neschopnost využít dosaženého vzdělání a předchozích pracovních zkušeností o 10 %, na celkových 20 %. Posuzující lékařka uvedla, že zdravotní postižení není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení dle pol. 8b), c), kap. VIII, odd. A, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., protože se nejedná o středně těžké či těžké funkční postižení s opakovanými prudkými závratěmi s vegetativním doprovodem, se značnou nejistotou a těžkostmi při chůzi. Posuzující lékařka uzavřela, že k datu napadeného rozhodnutí zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neodpovídal žádnému stupni invalidity. U žalobce od posledních posouzení došlo dle posuzující lékařky ke stabilizaci zdravotního stavu a adaptaci na postižení.
6. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 11. 6. 2025, který si zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Předsedkyní posudkové komise byla MUDr. M. K., další lékařkou MUDr. F. H. s odborností neurologie a tajemnicí Mgr. H. T., DiS. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen. Posudek obsahuje výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela, zjištění ze stěžejních lékařských nálezů, diagnostický souhrn a posudkové hodnocení. V posudkovém zhodnocení posudková komise konstatovala, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje zejména jeho fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je multifaktoriální vertigo na podkladě komoce labyrintu s diskrétní percepční kochleární nedoslýchavostí oboustranně, vlevo s tinnitem, terén centrální vestibulární léze. Posudková komise hodnotila postižení odlišně od posledních závěrů IPZS a LPS ČSSZ. Posoudila jej jako středně těžkou poruchu s trvajícím projevy závratí při zatížení a denních aktivitách, vč. pracovních, ojediněle popsány i vegetativní projevy. Tzn. klin.: multifaktoriální vertigo a tinnitus v terénu centrální vestibulární léze, přetrvávající posturální percepční závratě v silně predisponovaném terénu, tyto s kolísavou nestabilitou. Vertigo každodenní s únavou, při něm nauzea. Řízení motorových vozidel limitováno, schopen s omezením jen do určité vzdálenosti pro rizikovost. Posudková komise neposoudila zdravotní postižení jako lehkou poruchu s řídkým výskytem závratí. Posudková komise uvedla, že trvá nejistota v prostoru

a tah dozadu, progreduje v krajních polohách hlavy při zavření očí, je trvalá únava. Dalším zdravotním postižením je dispenzarizace pro exkavaci papil. zrak. nervů. Proto neponechala posudková komise stávající poslední hodnocení v rámci posudkových závěrů IPZS a LPS ČSSZ vzhledem k výše uvedenému objektivnímu nálezu. Dle posudkové komise nebyly zdravotní stav a jeho funkční důsledky pro účely posudkového řízení popsány v dostatečném rozsahu, nebyly objektivizovány všechny skutečnosti významné pro posudkový závěr. Objektivní funkční stav žalobce se zásadně po posudkové úvaze nezměnil od posouzení ze dne 13. 12. 2021. Úplnou adaptaci na postižení s vývojem k minimálním či žádným objektivním příznakům a potížím nelze očekávat s postupujícím věkem, i s ohledem na uvedený rozsah kraniotraumatu v úvodu. Dle MR mozku postmalatická pseudocysta frontou bazálně vpravo. Posudková komise postižení hodnotila v kapitole VIII, odd. A, pol. 8b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 35 %, tj. v horní % rovině. Dle posudkové komise je žalobce neschopen těžké fyzické práce v riziku úrazu a nočních směn s přenášením nadlimitních břemen. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.

7. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
8. Podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně.
9. Krajský soud dále považuje za nutné zdůraznit, že posudkové lékařství je specializované medicínské odvětví a podřazení zjištěného postižení zdravotního stavu pod příslušnou položku vyhlášky pro posuzování invalidity může provést pouze odborník z této oblasti. Jeho činnost nemůže nahradit soud, ale ani lékař s jinou specializací, který nemá odborné předpoklady pro hodnocení zdravotního stavu podle vyhlášky o posuzování invalidity. Je rovněž třeba zmínit, že pokles pracovní schopnosti se posuzuje vzhledem k profesi (viz rozsudek NSS č. j. 5 Ads 37/2003 – 92).
10. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 této vyhlášky.
11. Jak bylo uvedeno výše, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 13/2003 – 54), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena.

12. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobce. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobce ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce. Soud považuje posudek Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě za úplný a přesvědčivý. Soud neměl důvod zpochybnit závěry posudkové komise, že u žalobce šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35 % k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí a žalobce tak byl nadále invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a šlo nadále o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Posudek PK MPSV ČR v Ostravě byl tedy stěžejním důkazem, jak výše uvedeno, splňujícím požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti a krajský soud z tohoto posudku vycházel.
13. Soud proto v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. přezkoumávané rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení, které spatřuje v nesprávně zjištěném skutkovém stavu a vrací věc správnímu orgánu k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s.
14. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci k rukám jeho zástupkyně na nákladech řízení částku 19 193 Kč. Náklady řízení sestávají z nákladů právního zastoupení, a to z odměny za tři úkony právní služby po 4 620 Kč (dle § 7, § 9 odst. 5, § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „advokátní tarif“, a to za první poradu s klientem včetně přípravy a převzetí zastoupení, písemné podání ve věci samé - sepis žaloby a účast u ústního jednání před soudem dne 29. 7. 2025), tří režijních paušálů po 450 Kč k uvedeným úkonům právní služby dle § 13 odst. 4 téže vyhlášky. Dále sestávají z náhrady jízdného ve výši 652 Kč (za použití motorového vozidla zn. Škoda, r. z. X, při ujetí 80 km na trase Nový Jičín - Ostrava a zpět, při spotřebě paliva 6,6 l benzínu 95, ceně paliva dle vyhlášky č. 475/2024 Sb. 35,80 Kč/l a paušální náhradě 5,80 Kč/km). Advokátka je plátkyní DPH, tudíž jí náleží rovněž částka odpovídající DPH ve výši 21 %, tj. 3 331 Kč (21 % z 15 862 Kč).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava dne 29. 7. 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně